

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1849

гр. София, 07.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 07.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **7963** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на „Н. Е. С.“, търговско еднокапиталово акционерно дружество, вписано в Централния търговски регистър Търговско-промишлена палата, [населено място], Република Гърция срещу Решение №УО-118 от 02.07.2021г. на Заместник министъра на околната среда и водите в качеството му на орган по прилагането на Регламент /ЕО/№1013/2006, с което се повдига възражение, на основание чл. 97, ал.2, т.3 от Закона за управление на отпадъците и се отказва предоставяне на писмено съгласие по нотификация № GR 004128 за трансграничен превоз на отпадъци, образувано по заявление № УО-118 от 04.09.2020г., подадено от „Н. Е. С.“.

Настоящото определение е във връзка с представено от ответника в о.с.з писмено доказателство от Агенция „Митници“ и направено нарочно възражение от страна на процесуалните представители на ответника в проведено открито съдебно заседание на 28.02.2022г. по приетата съдебно – химическа и съдебно-екологична експертиза по делото.

С молбата е отправено и искане към съда да отправи преюдициално запитване към СЕС по следния въпрос: Дали в дейността, обозначена с код R9 в Приложение 2 към Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.11.2008г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви , съответно в Приложение на ЗУО се включва преработване на материали, респ. на продукти , които ще се използват като горива, като се отчита и дефиницията за рециклиране в чл.3, т.17 от Директивата, съответно в §1, т. 37 от ЗУО.

Препис от молбата е връчен на жалбоподателя, който е депозирал писмено становище от 04.03.2022г. за неоснователност на исканията.

Съдът, като се запозна с направените искания и на база данните по делото, намира искането за неоснователно и по четирите точки, заявени със същото.

По първа точка съдът преценява, че са налице оспорвания на приетите по делото

съдебно – химична и съдебно-екологична експертиза, като се изразява становище по съществуването на спора, поради което същите ще бъдат разгледани и обсъдени в крайния съдебен акт.

Посочено е още, че експертизата не коментира резултатите от показател „фракционен състав“. Не са изложени конкретни съображения и изводи от така твърдяната липса на анализ. От приложените данни за проведено изпитване са налице резултати и по този показател, поради което твърдението се явява голословно и необосновано.

С точка 3 се иска назначаване на повторна съдебна химико-екологична експертиза, като се повтарят същите въпроси, на които вещото лице вече е дало отговори и която е приета по делото. Мотивите са свързани с неприемане на изводите, направени в експертизата като недопустими, тъй като са правни.

По искането за повторна експертиза на посоченото основание съдът вече се е произнесъл в о.с.з. Именно твърденията, че в същата са правени правни изводи обоснована липсата на основания за назначаване на повторна такава. Не са направени конкретни възражения срещу изведените изводи, свързани със специалните знания, поради което е била назначена тя. Правното им анализиране е работа на съда, поради което при направени такива извън правомощията на вещото лице, същите няма да бъдат кредитирани, а ще бъдат анализирани от съда с решението, въз основа и на становищата на страните, за което ще им бъде предоставена възможност.

По искането за преюдициално заключение, съдът съобрази следното:

Преюдициално запитване до СЕС съдът прави, когато е налице съмнение в тълкуването на разпоредба на общностното право, каквато е визираната от ответника. Съгласно чл. 267, § 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася преюдициално относно тълкуването на настоящия договор (б. "а") и относно валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза (б. "б"). Разпоредбата на чл. 267, § 2 и § 3 от ДФЕС предвижда, че когато такъв въпрос бъде повдигнат пред юрисдикция в държава-членка, тази юрисдикция би могла, ако счита, че по този въпрос е необходимо решение, за да бъде постановено нейното решение, да поиска от Съда на Европейския съюз да се произнесе. Когато такъв въпрос е повдигнат по висящо дело пред национална юрисдикция на дадена държава, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, тази юрисдикция е длъжна да сезира Съда на Европейския съюз.

Тези разпоредби са транспонирани в националното ни законодателство в нормите на чл. 628 и чл. 629, ал. 3 от ГПК, приложими съгласно препращащата разпоредба на чл. 144 от АПК. Според посочените разпоредби, когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз, е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до Съда на Европейските общности. Съдът, чието решение не подлежи на обжалване, винаги отправя запитване за тълкуване, освен когато отговорът на въпроса произтича ясно и недвусмислено от предишно решение на Съда на Европейските общности или значението и смисълът на разпоредбата или акта са толкова ясни, че не будят никакво съмнение.

В случая не са налице предпоставките за отправяне на преюдициално запитване.

Преюдициалното запитване следва да има за предмет тълкуване на конкретна общностноправна норма в контекста на определена националноправна уредба, за да се

установи въз основа на това тълкуване противоречието на националното право с норми на европейското право. П. от същото ще е неприлагане на противоречащата национално правна уредба по конкретното дело.

С поставените въпроси не се иска тълкуване на конкретни правни норми от общностното право, макар да се сочи приложението на конкретната Директива, но поставеният въпрос не касае установяване противоречие на националното право с норми на европейското право /такова противоречие не е налице, а напротив – налице е буквално възпроизвеждане на нормите в националното законодателство/ , а се иска тълкуване от СЕС на правни въпроси, въведени за решаване в настоящото съдебно производство.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИОБЩАВА по делото като писмено доказателство писмо-становище №Ж-138 от 01.02.2022г. от Агенция „Митници“, като по неговата относимост ще се произнесе с крайния съдебен акт.

НЕ НАЗАНЧАВА повторна съдебно-химична и екологична експертиза.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС по следния въпрос: „Дали в дейността, обозначена с код R9 в Приложение 2 към Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.11.2008г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви , съответно в Приложение на ЗУО се включва преработване на материали, респ. на продукти , които ще се използват като горива, като се отчита и дефиницията за рециклиране в чл.3, т.17 от Директивата, съответно в §1, т. 37 от ЗУО.“

Определението не подлежи на оспорване.

Преписи да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: